

[Mogens Elvensø]

som om der ligger noget underfundigt i det spørgsmål. Det er, som om dansk forskning ikke bærer kvalitet med sig.

For mig at se skyldes det snarere mangel på ledelse end mangel på dygtige forskere. Der er ingen tvivl om, at 1968-generationen har ført store dele af Danmarks undervisningssystem på vildspor, herunder også de akademiske studier. Denne marxistiske generation har smittet af på forskning og forskningsprojekter. En række af disse projekter burde aldrig have set dagens lys. Da Danmark er et lille land, kan vi ikke kaste os ud i alle mulige forskningsprojekter, og vi må derfor prioritere.

Akademiet for de tekniske Videnskaber, ATV, har i samarbejde med konsulentfirmaet T. Bak-Jensen A/S udarbejdet en rapport, der hedder »Forskning og udvikling – det kan gøres bedre«. Mange af denne rapportes synspunkter falder sammen med Fremskridtspartiets synspunkter, og hvis Folketinget i tide havde lyttet til vore indlæg her i salen, havde rapporten været overflødig. Rapporten kan læses med stort udbytte af Folketingets medlemmer.

Punkt 1 – ikke i rapporten, men i mine egne og Fremskridtspartiets synspunkter – er, at der udføres forskning for mange steder i Danmark. Det vil i mange tilfælde være nok med forskning ét sted. Det vil være nok med én tandlægeskole, én højere teknisk læreanstalt, ét uddannelsessted for læger, ét for farmaceuter osv. Der bør udføres langt mere kontraktforskning, det vil sige, at samspillet mellem erhvervslivets forskere og universitetets forskere skal gøres lettere.

Punkt 2 er, at der på erhvervsvidenskabernes område skal bruges nogle højt uddannede forskere, som kan følge med i udenlandske fagskrifter og lignende. De skal følge udviklingen, oversætte artikler og afhandlinger og omsætte og popularisere nye forskningsresultater til en form, der er anvendelig inden for dansk produktion, således at vi altid kan være med eller endog være forud for udviklingen i udlandet.

Punkt 3: Danmark har tidligere født dygtige forskere som f.eks. Niels Bohr, Rasmus Rask, Niels Finsen m.fl., som er blevet internationalt anerkendt. Opdages sådanne talenter, bør de hjælpes fremad allerede i de unge år.

Punkt 4: Et af de steder, hvor statsmidler gør stor nytte, er ved Danmarks deltagelse i internationale projekter. Her skal vi selvfølgelig føl-

ge det meget afgørende princip, at vort erhvervsliv skal forkæles. Danmark kan gøre en indsats for at få flere projekter hjem. Der findes prestigeprojekter, hvor vi ikke selv kan udnytte den viden, der opnås, godt nok i forhold til den økonomiske indsats, og sådanne projekter bør vi deltage i.

Det er 4 principper, som Fremskridtspartiet anser for væsentlige.

I Danmark arbejder 39.000 personer med forskning og udvikling. Fordelingen af finansiering er 46 pct. fra det offentlige, 47 pct. fra erhvervslivet, 3 pct. fra udlandet og resten fra andre midler.

Forskningen kan kritiseres på mange måder. ATV-rapporten peger på, at grundforskningen svækkes på grund af for megen beskæftigelse med kortsigtede, moderigtige eller umiddelbart erhvervsrelevante opgaver, at mobiliteten hæmmes af samfundets opbygning med ægtefællearbejde og forskernes privatøkonomiske dispositioner, at alderen for ansatte forskere er betænkelig høj, at der er ledelsesproblemer, og at offentligt ansatte forskere nærer frygt for at blive afhængige af erhvervslivet.

Betalingsbalanceunderskuddet og skatte trykket virker direkte imod øgning af forskningen. Jeg mener, det er uheldigt at sætte sig det mål for aktiviteterne, at de skal nå 2 pct. af BNP. Målet skal ikke være et tilfældigt tal, det er ikke ret vigtigt. Det vigtige er, hvad der forskes i, og hvornår der er brug for denne forskning.

Erhvervslivets indsats har i de sidste 10 år været stigende, og der er ingen tvivl om, at selskabsskattens reduktion vil få gavnlig indflydelse på forskningen, netop fordi den private forskning foretages i de store selskaber, f.eks. elektronikelskaber, medicinalfabrikker, instrumentfabrikker og kemiske fabrikker. Erhvervenes målrettede forskning skal støttes.

OECD har kritiseret den spredte forskning i Danmark og ledelsen af denne forskning. Det er uheldigt, at hvert ministerium skal have sin egen forskning. Forskningen bør koordineres ét sted, f.eks. i de videnskabelige forskningsråd.

En række forskningsaktiviteter bør helt udgå eller væsentligt indskrænkes. Når Danmark får orden i sin økonomi, kan mange emner igen tages op. Der bør ske indskrænkning inden for humaniora, teologi og samfundsvidenskab, men heller ikke jura- og økonomiforskning bør